

Є тільки один дійсно невичерпний скарб—це велика бібліотека

Невичерпний скарб

Випуск
№3 (8)

Видається з 15 грудня 2016 року

Електронний бюлетень Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди

вересень 2018 рік,
Харків

“Казкове” привітання студентів!

Вітаю тебе студенте, тобі тільки виповнилося сімнадцять, ти почав дорослішати, а я дочка старої 207-річної бабці, а звуть її Бібліотекою.

Нещодавно, за багаторічну працю та службу від пана Університета вона отримала почесне звання — Наукова.

Моя бібліотечна родина (збирачів знань та хранителів

найціннішого - книжок) складається з дочок та синів, які завжди тобі раді. Так сталося, що єдиного дому наша родина не побудувала за роки існування. Пан Університет був настільки привітний, що запропонував нам розташуватися у чотирьох його маєтках. Так у дружбі та взаєморозумінні живемо, зустрічаючи кожного року нове покоління майбутніх педагогів.

Напевно, тільки так треба починати спілкування зі студентами 1 курсу університету, світ яких відтепер кардинально змінився. Дитинство позаду, розпочалося доросле життя. Але сьогодні не про це. (продовження, стр. 3)

Казкознавець С. Мажара

Давайте поспілкуємося

Ось у гаму різ!

Я рада познайомитися з Вами!

Ласкаво просимо Вас!

Я багато чуда про Вас!

Ближче до справи!

Сподіваюсь на співпрацю!

Будьте ласкаві!

Дозвольте відрекомендуватися!

А ти знаєш ви?

Зику вам плідної роботи!

Хай буде так!

Великі постаті

Януш Корчак, “загальнолюдський феномен” (присвячується 140-річчю від дня народження)

Пам'ятник в Яд Вашем

У серпня 1942 року директор Будинку сиріт увійшов в газову камеру разом зі своїми вихованцями. Історія людини починається з кінця. З подвигу, про який знають та пам'ятають.

Ця людина, Януш Корчак (справжнє ім'я - Генрік Гольдшміт) народився 22 липня 1878 року в родині відомого в Варшаві адвоката. Його світогляд, особистість і погляди формувалися під впливом прогресивних традицій польської культури і революційно налаштованих кіл суспільства. Передчасна смерть батька змусила 14-річного Генрика займатися репетиторством і допомагати матері утримувати сім'ю.

У гімнастичні роки він багато читає, пробує писати і ставши студентом медичного факультету Варшавського університету, працює з дітьми в безкоштовних читальних залах благодійного товариства. У ці роки у нього проявляється талант спілкування з різними за своїм розвитком і рівнем виховання дітьми.

Двадцятирічний Генрик бере участь у літературному конкурсі редакції газети «Кур'єр Варшавський», представляє на огляд свою драму «Яким шляхом», підписавши її «Януш Корчак» - це ім'я стає його довічним псевдонімом.

Після закінчення в 1903 році університету, тепер лікар Януш Корчак, сім років працює в лікарні для дітей бідняків. На допомогу дітям Корчак приходив в будь-який час доби, з великою професійною вимогливістю та уважністю ставився до

себе, як до лікаря. Однак медична практика не приносить Янушу повного задоволення. Його все сильніше захоплюють питання педагогіки. У 1907-1908 роках він безкоштовно працює вихователем в літніх колоніях для дітей бідноти. У 1911 році Корчак відмовляється від прибуткової посади лікаря і стає керівником «Будинку сиріт». У звільнену Варшаву у 1918 році Корчак привозить свою книгу, підготовлену до друку, «Як любити дітей».

Осіною 1940 року «Будинок сиріт» отримує розпорядження від гітлерівської влади переїхати в закрите єврейське Гетто. Настає дуже важкий час. Корчак насилу дістає для дітей харчування, одяг, ліки. Друзі, бажаючи його врятувати, пропонують йому пропуск на вихід з Гетто. Але він відкидає цю пропозицію.

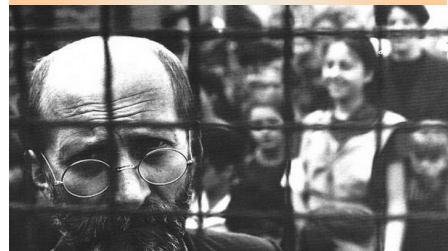
У липні 1942 року почалося винищення євреїв в Гетто. Вранці 5-го серпня того ж року весь персонал «Будинку сиріт» і 200 дітей разом з керівником Янушем Корчаком пройшли останній раз по Варшаві до Гданського вокзалу, звідки були відправлені в табір смерті Тремблінка. Разом з дітьми Корчак загинув у газовій камері.

Це був не тільки видатний письменник, не тільки вихователі-реформатор і чудовий лікар, це - особистість виключно значуща для всіх нас, як загальнолюдський феномен, який об'єднує людей різних країн закличком до гуманності.

Підготувала: А. С. Шевченко

«10 заповідей для батьків» Януша Корчака. Як любити дитину?

1. Не чекай, що твоя дитина буде такою, як ти або такою, як ти хочеш. Допоможи їй стати не тобою, а собою.
2. Не вимагай від дитини плати за все, що ти для неї зробив. Ти дав їй життя, як вона може віддячити тобі? Вона дасть життя іншій, та третій, і це необоротний закон подяки.
3. Не зганяй на дитині свої образи, щоб у старості не їсти гіркий хліб. Бо що посієш, то й зійде.
4. Не стався до її проблем зверхньо. Життя дане кожному по силам їй, будь упевнений, їй воно важке не менше, ніж тобі, а можливо й більше, оскільки в неї немає досвіду.
5. Не принижуй!

6. Не забувай, що найважливіші зустрічі людини, це її зустрічі з дітьми. Звертай велику увагу на них, ми ніколи не можемо знати, кого ми зустрічаємо в дитині.
7. Не картай себе, якщо не можеш зробити щось для своєї дитини. Картай, якщо можеш, але не робиш. Пам'ятай, для дитини зроблено недостатньо, якщо не зроблено все.
8. Дитина, це не тиран, що заволодіває всім твоїм життям, не тільки плід плоти й крові. Це та дорогоцінна чаша, що життя дало тобі на зберігання й розвиток у ній творчого вогню. Це розкріпачена любов матері й батька, у яких буде рости не «наша», «своя» дитина, але душа, дана на зберігання.
9. Умій любити чужу дитину. Ніколи не роби чужій те, що не хотів би, щоб робили твоєї.
10. Люби свою дитину будь-якою неталановитою, невдачливою, дорослою. Спілкуючись із нею радій, тому що дитина це свято, що поки з тобою.

Наукова бібліотека презентує

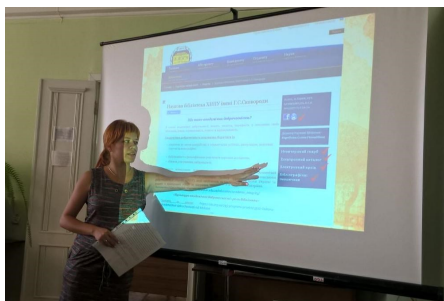
Формування інформаційної культури студентів

Яку корисну інформацію, що знадобиться студентам під час навчання в університеті, надає бібліотека? Якими інформаційними ресурсами вона володіє? Що необхідно для забезпечення якості освіти?

На ці та інші питання відповіли співробітники відділу обслуговування, довідково-бібліографічного та науково-методичного відділів бібліотеки на зустрічі зі студентами 1-2 курсу.

Формування інформаційної культури студентів починається з запису першокурсників до бібліотеки, коли вони отримують першу інформацію про бібліотеку, її структурні підрозділи, місце їх розташування, знайомляться з режимом роботи бібліотеки, правилами користування, її інформаційними ресурсами.

За цей напрямок роботи в бібліотеці відповідає відділ обслуговування. З часом змінювалися форми і методи роботи відділу з першокурсниками. Цього року бесіду співробітники відділу обслуговування доповнили презентацією «Перше знайомство з бібліотекою»

(автор Світлана Мажара).

Її було представлено студентам перших курсів факультетів: фізикоматематичного, славістики, природничого, початкового навчання, художньо-графічного, мистецтв, історичного, дошкільної освіти, українського мовно-літературного. До кінця вересня планується продовжити цю роботу на інших факультетах.

Для формування інформаційної культури бібліотека пропонує студентам використовувати свою сторінку на сайті університету, де представлені основні відомості про Наукову бібліотеку, її інформаційні ресурси: електронний каталог, електронний архів повнотекстових документів (репозитарій), бібліографічні покажчики, електронний бюлетень «Невичерпний скарб», сторінка Наукової бібліотеки у соціальній мережі Facebook та ін.

Майбутні вихователі дитячих садочків завітали вперше до бібліотеки

Зацікавленість у студентів визвало повідомлення про відображення діяльності бібліотеки на сторінці соціальної мережі Facebook і щоквартальному бібліотечному бюлетені «Невичерпний скарб». Але за результатами усного опитування «Пріоритет віддаю...», яке відбулося під час зустрічей з першокурсниками, було з'ясовано, що студенти надають перевагу таким соціальним медіа: Instagram, You Tube, Viber, Telegram.

Тому для поширення студентської читачкої аудиторії у вересні 2018 р. було створено сторінку Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди в Instagram, поновлено роботу каналу бібліотеки в You Tube.

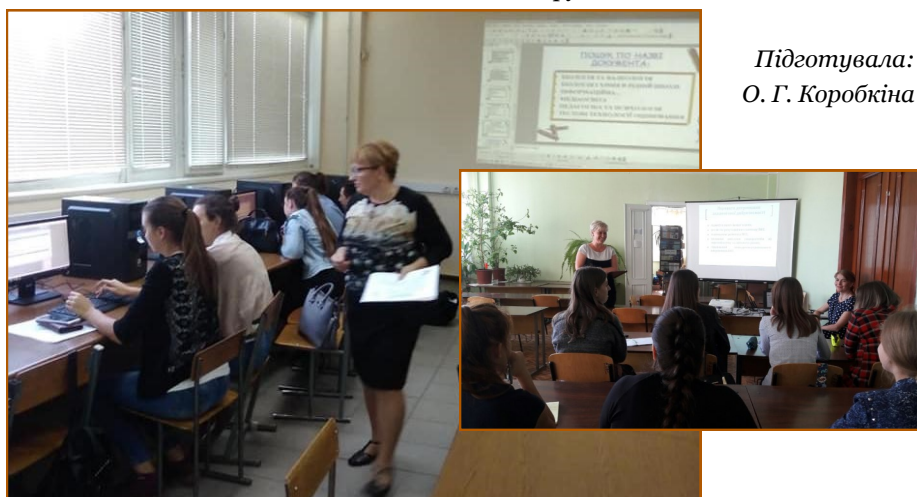
Протягом цього навчального року плануємо запровадити практику проведення Днів бібліотеки в академічних групах у форматі проведення кураторських годин, продовжити заняття з основ інформаційної культури, на яких буде розглянуто приклади оформлення посилань у наукових роботах, правила опису творів друку, правила оформлення списку використаних джерел та ін.

Студентам 2 курсу природничого факультету були прочитані лекції (1 год.): «Інформаційна культура у бібліотеці», «Академічна доброчесність як основа успіху» та проведені практичні заняття (1 год.) за темою «Бібліотека як інформаційно-пошукова система».

Діяльність бібліотеки і надалі буде орієнтована на підвищення інформаційної грамотності студентів та інформаційне забезпечення їх науково-дослідної роботи.

Р.С. Дякуємо кафедрі інформатики, куратору з навчальної роботи природничого факультету І. О. Ликовій за сприяння проведенню цих занять.

Заняття проводили бібліотечні працівники: Т. І. Неудачина, О. І. Романовська, Л. Г. Айдарова та С. І. Грущенко.

Підготувала:
О. Г. Коробкіна

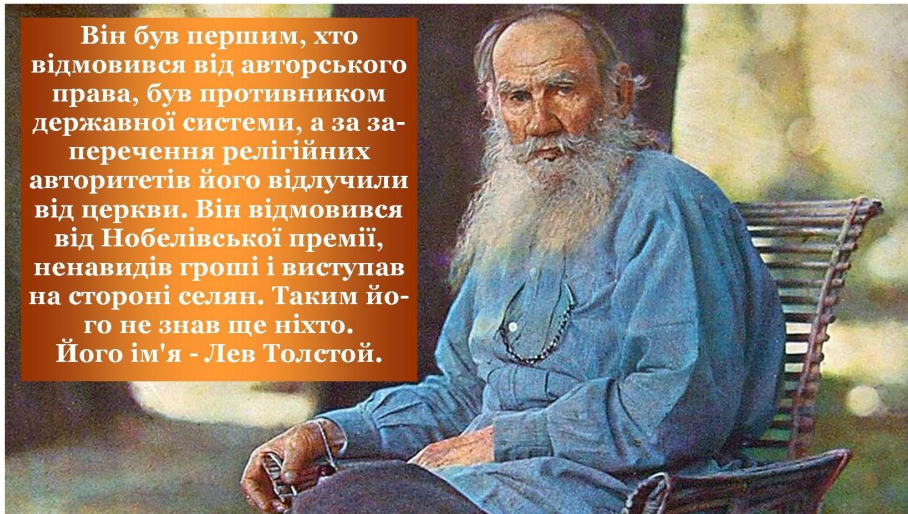
Від проби пера до літературного генія

Невтомний організатор народної школи (присвячується 190-річчю від дня народження графа Л. М. Толстого)

Лев Толстой - геніальний мурець, великі істини якого актуальні і в наші дні. Можливо, ці цитати відкриють для вас абсолютно нового Толстого.

- Кожен хоче змінити людство, але ніхто не замислюється про те, як змінити себе.
- Все приходить до того, хто вміє чекати.
- Всі щасливі сім'ї схожі одна на одну, кожна нещаслива сім'я нещаслива по-своєму.
- Сильні люди завжди прості.
- Всякий нехай мете перед своїми дверима. Якщо кожен буде робити так, вся вулиця буде чиста.
- Завжди здається, що нас люблять за те, що ми такі хороші. А не здогадуємося, що люблять нас тому, що хороші ті, хто нас любить.
- Без любові жити легше. Але без неї немає сенсу.
- У мене немає всього, що я люблю. Але я люблю все, що у мене є.
- Світ рухається вперед завдяки тим, хто страждає.
- Справа не в тому, щоб знати багато, а в тому, щоб знати з усього того, що можна знати, найпотрібніше.
- Люди часто пишуться чистою своєю совістю тільки тому, що вони володіють короткою пам'яттю.
- Зло тільки всередині нас, тобто там, звідки його можна викинути.
- Людина повинна бути завжди щасливою; якщо щастя закінчується, дивися, в чому помилився.
- Я впевнений, що сенс життя для кожного з нас - просто рости в любові.
- Немає таких умов, до яких людина не могла б звикнути, особливо якщо він бачить, що всі навколишні його живуть так само.
- Одне з найдивовижніших помилок - що щастя людини в тому, щоб нічого не робити.

Він був першим, хто відмовився від авторського права, був противником державної системи, а за заперечення релігійних авторитетів його відлучили від церкви. Він відмовився від Нобелівської премії, ненавидів гроші і виступав на стороні селян. Таким його не знав ще ніхто. Його ім'я - Лев Толстой.

Весь світ знає Л. М. Толстого, як геніального письменника, автора класичної книги «Війна і мир» і епохальної «Анни Кареніної», твори які були кроком вперед в художньому розвитку всього людства. Слід зазначити, що він широко відомий ще і як творець оригінальної системи педагогічних поглядів, визначний діяч в області народної освіти.

В педагогічній діяльності Толстого слід підкреслити три періоди:

✓ перший (1859-1862 рр.), коли Лев Миколайович навчав дітей у Яснополянській школі, видавав журнал «Ясна Поляна», в якому друкував свої педагогічні статті;

✓ другий (1870-1876 рр.), Толстой склав «Абетку», «Книжки для читання», знову займався з дітьми, вів методичну роботу серед вчителів, приймав участь в суспільній діяльності у народній освіті;

✓ третій (починаючи з 80-х років і до смерті). В цей період Толстой неодноразово висловлювався з питань виховання, наполягаючи на необхідності релігійного виховання дітей, давав уроки дітям.

Помітне місце в педагогічній системі Толстого займають його погляди на задачі педагогічної науки. Він стверджував, що треба вивчати педагогічний досвід, перевіряти на практиці методику навчання і виховання, широко узагальнювати різноманітну практику вчителів, формуючи на цій основі наукові висновки.

«Тільки коли досвід буде основою школи, тільки тоді, коли кожна школа буде педагогічною лабораторією, тільки тоді школа не відстане від загальнолюдського прогресу, і досвід буде спроможний закласти тверді

основи для науки освіти», - стверджував у своїх статтях мислитель.

Розвиток особистості дитини Толстой розглядав, як саме суттєве в роботі вчителя, як високу і благородну мету, для досягнення якої варто жити і працювати.

Лев Миколайович вважав, що душа дитини не є чистою дошкою, на якій можна написати все, що хочеш. Також він спростовує наявність у народженої дитини негативних рис. «Народжуючись, людина являє собою першообраз гармонії, правди, краси і добра», який можливо порушити невірним вихованням. Цілі виховання містяться в тому, щоб сприяти як найбільшій гармонії моральних якостей, які діти несуть в собі. Тезис про досконалість народженої людини Лев Миколайович зробив основою своїх поглядів на природу дітей.

Толстой вимагав признати особистість дитини, яка повинна відігравати велику і активну роль в педагогічному процесі. В своїх творах він показав на весь світ живих дітей, дітей-школярів в їх забавах, іграх, навчальній роботі, показав яскраво і пронизливо, так, що його характеристика типів дітей по глибині психологічного аналізу їх внутрішнього світу довго не втратить свого значення.

Великий знавець психічного життя дітей Толстой по-новому освітив ряд питань дидактики, створив цінні підручники і книги для дітей, вніс в цю справу великий педагогічний талант, невтомну енергію, любов до дітей і до народної освіти, роботу на терені якого вважав найщасливішим часом свого життя.

Підготувала: Л. В. Рибаківа

Бібліотечні новини

Давайте посперечаємось?..

Марина ЄЩЕНКО – бібліотекар, у вільний час: поет, прозаїк, літературознавець, перекладач, публіцист, редактор. За місцем проживання та роботи – киянка, за душою та характером – полтавчанка. Лауреат і дипломант всеукраїнських літературних конкурсів та премій. Автор книг «Поговори зі мною», «життя моє».

20 червня 2018 року у стінах Харківської державної наукової бібліотеки імені В. Г. Короленка відбулась презентація пригодницької повісті Марини Єщенко "Бібліотекарки не виходять заміж" за участі автора.

Всі присутні бажали задати їй питання: "Чому ж бібліотекарки не виходять заміж?" Більшість аудиторії не погодилась з таким ствердженням. Виходять і дуже часто за своїх читачів!

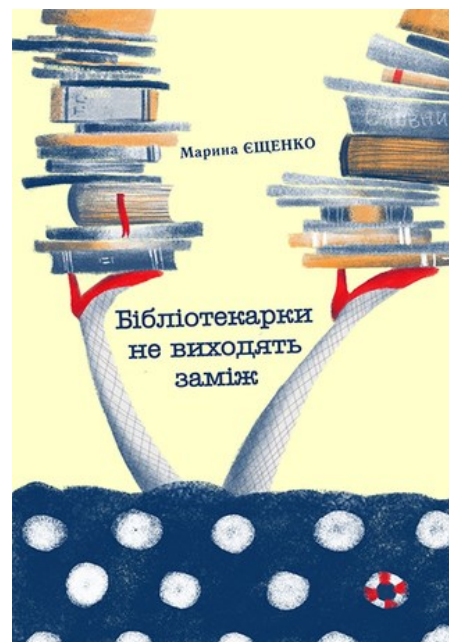
Якщо бачити в жінці (дівчині) – бібліотекарці "синю панчошу" чи ще гірше – "соціопата", то тоді про заміжжя точно мова не йде. Але ж ми не такі! Більшість з нас, насамперед, – дружини, матері, а вже потім – бібліотекарки.

Можливо, автор просто провокує свого читача? Давайте читати разом і шукати свою відповідь!

Цікаві історії з життя однієї бібліотеки і її колективу нам гарантовані. Сподобається головна героїня чи ні, поговоримо пізніше...

О. І. Романовська

"Рекомендую прочитати бібліотекарям та тим, хто мріє ними стати, а також усім, хто вважає, що в бібліотеці панує тихе спокійне життя", - Марина Єщенко

"Креативність класику: сучасна бібліотека очима молодих бібліотекарів"

У Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна пройшла Міжнародна наукова конференція «Креативність класику: сучасна бібліотека очима молодих бібліотекарів». Багато цікавих і креативних заходів, приємне спілкування, творча атмосфера, обмін досвідом, нові знайомства і нові ідеї. Можна стверджувати, що бібліотека необхідна сучасному суспільству... Як третій дім, після сім'ї та роботи. Сучасні бібліотеки – це простір для життя, в якому можна розмовляти, читати книжки, працювати або відпочивати, обмежень відтепер нема.

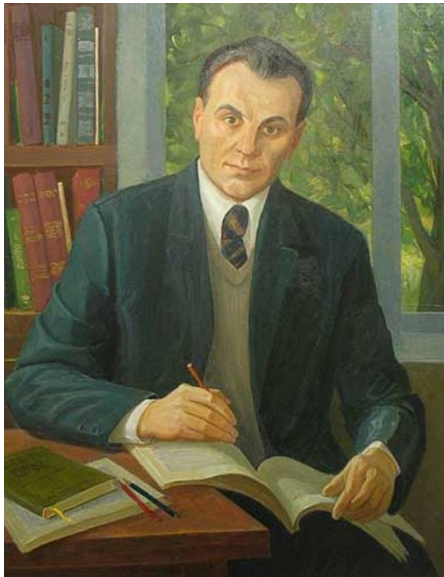

Переймали досвід колег з Польщі та України директор бібліотеки Олена Коробкіна та бібліограф Світлана Мажара

Про вчителя слова, чиє життя — невичерпна криниця...

Назустріч 100-річчю від дня народження Василя Олександровича Сухомлинського

Одним з найсвоєрідніших українських мислителів ХХ століття є В. О. Сухомлинський - Учитель, чиї погляди й діяльність надихають педагогів ХХІ століття, допомагають новому поколінню вихователів сформулювати своє педагогічне кредо.

Основні етапи біографії:

- народився майбутній педагог 28 вересня 1918 року в с. Василівка, що на Кіровоградщині, у незаможній родині;
- у 1938 році закінчив Полтавський педагогічний інститут, де здобув кваліфікацію вчителя української мови та літератури. До початку Великої Вітчизняної війни Сухомлинський працює вчителем і завідувачем навчальною частини Онufріївської середньої школи;
- у липні 1941 року був призваний до лав Червоної Армії, воював, у 1942 році в бою під Ржевом був тяжко поранений;
- у 1948 році Василь Олександрович стає директором Павлівської середньої школи, починає виступати зі статтями на сторінках республіканських і всесоюзних журналів, у 1955 році в Київському університеті ім. Т. Шевченка захищає кандидатську дисертацію «Директор школи - керівник навчально-виховної роботи». Через рік виходить з друку його перша монографія «Виховання колективізму у школярів». Усього В. О. Сухомлинський написав 50 монографій і книг, 625 статей, серед них такі твори, як «Серце віддаю дітям», «Народження громадянина»,

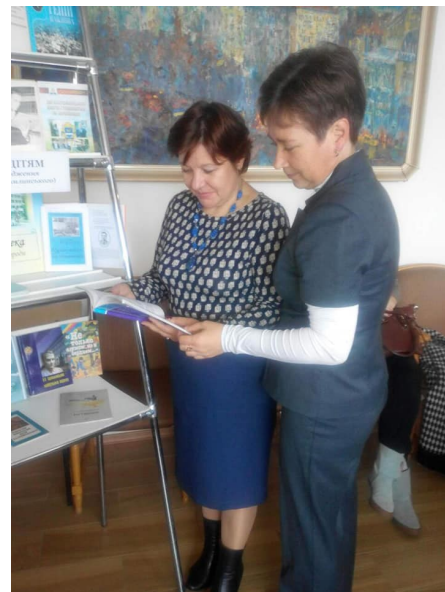
«Етюди про комуністичне виховання», близько 1500 оповідань і казок;

- у 1957 році вченого обирають членом-кореспондентом АПН РРФСР, а в 1958 р. Міністерство освіти УРСР присвоїло йому звання заслуженого вчителя школи УРСР. У 1968 р. В. Сухомлинського обирають делегатом Всесоюзного з'їзду вчителів і присвоюють звання Героя Соціалістичної Праці;

- 2 вересня 1970 року Василя Олександровича не стало.

У своїй роботі „Павлівська середня школа” він сформулював п'ять моральних заповідей:

1. Ти живеш серед людей. Не забувай, що кожен твій вчинок, кожне твоє бажання позначається на людях, що тебе оточують. Знай, що є межа між тим, що тобі хочеться, і тим, що можна. Перевіряй свої вчинки, запитуючи себе: чи не робиш ти зла, незручності людям? Роби все так, щоб людям, які тебе оточують, було добре.
2. Ти користуєшся благами, створеними іншими людьми. Плати їм за це добром.
3. Усі блага і радощі життя створюються працею. Без праці не можна чесно жити. Навчання - твоя перша праця, йдучи до школи, ти йдеш на роботу.

Задоволені читачі

4. Будь добрим і чуйним до людей. Допмагай слабким і беззахисним. Поважай та шануй матір і батька - вони дали тобі життя...

5. Не будь байдужим до зла. Борись проти зла, обману, несправедливості.

У школі В. О. Сухомлинського була створена хрестоматія моральних цінностей. Велику увагу педагог приділяв вихованню в дитини культури бажань, почуття відповідальності за власні бажання.

Підготувала: С. С. Мажара

27 вересня 2018 року в ХНПУ імені Г. С. Сковороди відбулися урочистості, присвячені 100-річчю з дня народження відомого педагога-класика В. О. Сухомлинського. Пленарне засідання відкрив доктор педагогічних наук, професор, академік, ректор університету Іван Федорович Прокопенко (вступне слово «В. О. Сухомлинський – видатний педагог»).

Захід доповнила книжкова виставка до знаменної дати «Серце віддане дітям», яка була підготовлена співробітниками бібліотеки (позаду).

Використані джерела:

<http://www.pu.ac.kharkov.ua/uk/news/100-richchya-z-dnya-narozhdeniya-vo-sukhomlinskogo>
<https://studopedia.org/10-59454.html>

Книги — мудрість століть

Есть люди, в которых живёт солнечный свет

(Книга о Леониде Быкове — режиссере, актере, друге)

Книга с воспоминаниями людей, сохранивших в своих сердцах память, доброту и любовь о Человеке!

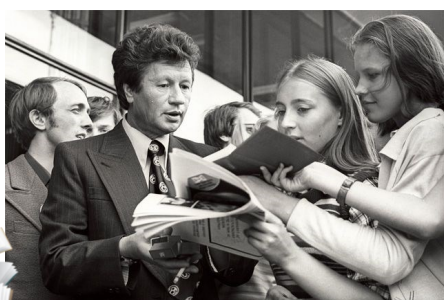

РЕКОМЕНДОВАНО К ПРОЧТЕНИЮ:

http://www.leonid-bykov.ru/book/main_book.htm

“Есть люди, в которых живёт солнечный свет. Природа оделила их особым даром: они ведут себя спокойно и просто, а почему-то с ними рядом тепло и светло. И нет в них вроде ничего особенного, и не говорят они и не делают ничего выдающегося, но какой-то внутренний свет освещает их обычные поступки. Это свет доброты. Человек, наделенный таким даром, оставляет по себе особенную, греющую тебя память. Таким был Леонид Быков. Лёня».

М. Ульянов

"БУДЕМ ЖИТЬ, МАЭСТРО!"

Глава из книги, автор Алим Федоринский - киноактер, режиссер.

Леонид Быков... Актер, режиссер, человек, товарищ, друг...

До 1969 года я знал Леонида Федоровича, как и многие кинозрители, по кинофильмам. Я хочу поделиться воспоминаниями о Быкове за последние его десять лет, которые мы провели в одном коллективе: студии киноактера киностудии имени А. П. Довженко. Помню множество встреч в клубах, в колхозах, в школах. Импровизированные концерты, выступления, ответы на многочисленные вопросы кинозрителей. Леонида Федоровича узнавали сразу. Его слушали с огромным интересом. О кино он говорил самозабвенно, с огромной любовью, о том, какую роль играет кино в жизни нашего народа, каждого из нас, и как мало еще сделано. Тогда-то впервые и поделился Леонид своей заветной мечтой - снять фильм о "желторотиках", о "поющей" эскадрилье, о молодых пилотах в грозные годы войны. Это были первые шаги к "Старикам". Так что эскиз фильма я уже знал еще до написания сценария. Сам Леонид Федорович в молодости мечтал стать летчиком, но судьба распорядилась иначе... Запомнился заключительный вечер фестиваля. После официальной части мы все собрались вместе, делились впечатлениями о поездке по области, устроили импровизированный концерт для себя.

Вдруг оркестр заиграл кадрили. К Быкову, пританцовывая, подошла Римма Маркова, лихо притопнула каблучками, приглашая к танцу. Всегда спокойный Леонид Федорович по-деловому потушил сигарету, встал. И что-то "взорвалось" в нем. Лихо подбоченившись, протянул даме руку, встряхнул шевелюрой, и завертелась кадрили. Ноги выстукивали замысловатые коленца, глаза горели. В танце он был весь! Заложив левую руку за пояс, откинув корпус назад, держа на вытянутой правой руке руку Марковой, в такой классической позе они, маленький, лихой Быков и крупная Римма Маркова, под гром аплодисментов легко пронесли по огромному залу и "по инерции" выскочили в фойе. Тут же вернулись, раскрасневшиеся, жизнерадостные.

Вскоре Леонид Федорович, вместе с кинодраматургами Евгением Оноприенко и Александром Сацким написали сце-

нарий "В бой идут одни "старики". Он был сразу принят, и Быков приступил к подбору актеров на роли. Не скрою, мне очень хотелось поработать с Быковым, хотя понимал, что на все главные роли я не подхожу. Как-то вечером раздался телефонный звонок. Звонил Быков. Договорились встретиться на студии. Встретились. «Понимаешь, старик, - сказал Быков, - роль Макарыча писалась для Алексея Смирнова. Роль Титаренко хочу исполнить сам: надо же хоть раз в жизни сыграть военного по званию старше рядового! Ну а что касается тебя, сам понимаешь, опоздали мы на лет 10. Ни Кузнецник, ни Смуглянка, ни Ромео тебе не подойдут по возрасту. Но есть роль Алябьева. Это ас, лихой парень, баянист второй эскадрильи»...

Я не стал дальше выслушивать все достоинства "своего" Алябьева... Начался съемочный период. Работать с Быковым было интересно, легко. Он отдавался работе целиком, того же требовал и от нас.

1974 год. Баку. Всесоюзный кинофестиваль. Состоялся просмотр фильма "В бой идут одни "старики". После просмотра Зинаида Кириенко (член жюри), с красными от слез глазами, подошла к Быкову, хотела что-то сказать, но только обняла его и шепнула: «Спасибо, Лёня!»

После "Стариков" Леонид Федорович снял "Аты-баты, шли солдаты..." Было радостно видеть, как уверенно расправляет крылья прекрасный режиссер Леонид Федорович Быков. А между тем, здоровье Быкова нуждалось в поправке. Не выдерживало нагрузок сердце. 10 апреля 1979 года мы встретились с Быковым в коридоре киностудии. Постояли, перекурили.

- Как мотор, Лёня? - спросил я Леонида Федоровича, показывая на сердце.
- Неважно, но пока тянет, улыбнулся.
- Может, остановиться надо. Так сказать, на техосмотр?

- Нет, старик! Остановлюсь - умру сразу, а мне еще "Пришельца" надо сделать. Ну, до завтра.

Завтра, это было 11 апреля 1979 года, мы не встретились. Трагедия случилась на 40-м километре по трассе из Иванкова на Киев.

Оркестра не было. Не было траурных маршей. БУДЕМ ЖИТЬ, ДОРОГОЙ НАШ "МАЭСТРО"! "Смуглянку" мы спели от начала и до конца. Он так хотел...

Перечитывала Светлана Мажара.

Фотоподії

Акція триває... "Подаруй бібліотеці книгу"

#читайзбібліотекоюхнпу

(Святкуємо разом Всеукраїнський день бібліотек)

Найкращі світлини віртуальної селфі-галереї книги у бібліотеці.

Читаємо разом! Підтримаємо читання паперової книги.

"Невечерний скарб"

Засновник — колектив Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Електронний бюлетень виходить один раз у квартал. Видається укр. та рос. мовами.

Адреса редакції: м. Харків, вул. Валентинівська, 2, корп. Б., кімн. 205. Тел. (0572)68-11-72

Е-mail редакції: skarb.library@gmail.com

Головний редактор: Коробкіна Олена Геннадіївна

Редактори: Романовська О. І., Мажара С. С.

Дизайн, верстка: Мажара С. С.